

Til § 18 (F. 1924 § 18, U. § 17).

Denne Paragraf, der angaar Personer med saadanne sjælelige Defekter, som ikke kan antages ubetinget at udelukke Anvendelsen af Straf, foreslges af en Gruppe i Kommissionen (Goll, Olrik, Torp) affattet saaledes, at Retten afgør, om Straf skal anvendes eller ikke, og i første Fald om Straffen skal udstaas i en for saadanne Personer indrettet Anstalt eller Anstaltsafdeling, i sidste Fald, om Sikkerhedsforanstaltninger skal træffes. Paa dette Punkt er F. 1924 i Overensstemmelse med nævnte Grupper Forslag.

For det Tilfælde, at Retten finder Straf anvendelig, men det senere under Straffens Udstaaelse viser sig, at en Fortsættelse af denne vil være unyttig eller skadelig, bestemte Udkastet, at Sagen paany skulde forelægges Retten til Afgørelse af, om Straffuldbyrdselsen skal fortsættes eller afbrydes, og i sidste Fald om Sikkerhedsforanstaltninger skal træffes. Paa dette Punkt afviger F. 1924 fra Udkastet ved at overlade Administrationen at træffe Afgørelse, hvis en Fortsættelse af Straffudstaaelsen viser sig uehdig. Det siges i saa Henseende i Lovteksten, at Justitsministeren kan forandre den trufne Afgørelse om, hvor Frihedsstraffen skal udstaas, og i Bemærkningerne til Lovforslaget udtales det, at der ikke synes at tiltrænges særlig Lovhjemmel for Justitsministeren til at søge Straffen eftergivet eller til at foranledige truffet Sikkerhedsforanstaltninger. Afvigelsen fra Udkastet begrundes ved, at de straffuldbyrdsende Myndigheder i Kraft af deres bedre Adgang til at følge Fangerens Forhold under Straffudstaaelsen synes at have bedre Betingelser end Domstolene for at træffe de her omhandlede Bestemmelser.

Medens det nu findes naturligt at kunne overlades til Justitsministeren i fornødent Fald at træffe Bestemmelse om Ændring med Hensyn til Straffudstaaelsesstedet, formener man, at Spørgsmaalet, hvorledes der skal forholdes overfor de her omhandlede, ofte farlige, psykisk defekte Personer, naar Straffen senere viser sig skadelig for dem eller unyttig, er af en saa indgribende Betydning baade for dem selv og for Samfundet, at der ikke synes at være Grund til at give Afkald paa den særlige Garanti for en forsvarlig Afgørelse, som opnaas ved dennes Henlæggelse til Domstolene, for hvilke selvfølgelig Oplysning om de af Fængselsmyndighederne under Straffafsoningen indvundne Erfaringer om Fangen vil være

at forelægge. I Overensstemmelse hermed foreslaas Stk. 2 affattet.

Under denne Paragraf vil ogsaa falde Personer, hos hvilke den sjælelige Defekt alene bestaar i seksuel Abnormitet, jfr. § 1 i den ved denne Lovs Ikrafttræden bortfaldende Lov Nr. 133 af 11. April 1925.

§ 22 i F. 1924, der angaar den saakaldte egentlige Retsvildfarelse, og som havde sit Forbillede i § 41 i den første Straffelovskommissions Udkast, er udeladt, idet man i § 84 under Nr. 3 har optaget den tilsvarende Bestemmelse i § 86 i den 2den Kommissions Udkast. Der gives derved Hjemmel, ikke blot som i F. 1924 for Bortfald af Straf, men ogsaa for Strafnedsættelse under den almindelige Strafferamme.

4 de Kapitel.

Forsøg og Medvirken.

Til § 26 (F. 1924 § 27, U. § 25).

Ved Affattelsen af Bestemmelsen i Stk. 2 om Straf for udenforstaaende, der medvirker til Krænkelser af et særligt Pligtforhold, fulgte F. 1924 Kommissionens Flertal, der foreslaar de paagældende Straffebestemmelser gjort anvendelige paa saadanne Personer, dog med Adgang til Strafnedsættelse. Nærværende Forslag slutter sig til Kommissionens Mindretal, der foreslaar, at de udenforstaaende som Regel ikke straffes uden udtrykkelig Hjemmel derfor. Idet man angaaende Begrundelsen for dette Standpunkt henviser til Udkastets Motiver Sp. 74—77, skal man særlig fremhæve, at man ved denne Affattelse undgaar, at Straffebestemmelser i Særlovgivningen, der er affattede uden Tanke om Straf for udenforstaaende, alligevel rammer disse.

Som Følge af den skete Ændring har man i Overensstemmelse med Udkastet (se dets Motiver Sp. 76—77) paa forskellige Steder i den særlige Del optaget Straffebestemmelser for de udenfor Pligtforholdet staaende Personer, nemlig i §§ 103, 208, 209, 210, 211, 282, 292 og 301.

I Paragraffens Stk. 3 har man i Overensstemmelse med Kommissionens flertallets Udkast til Lov om Forseelser § 4 optaget en Bestemmelse om Bortfald af Straf for uagtsom Medvirken, hvilken Bestemmelse antagelig kun ved en Fejltagelse ikke er optaget i Mindretalsforslaget, der findes i Motiverne Sp. 8.